

Γιώτα Ιωαννίδου



Πέντε εκατομμύρια παιδιά κάτω των πέντε ετών πέθαναν στην Αφρική από ιάσιμες ασθένειες, πείνα ή τραύματα. Τέσσερα εκατομμύρια παιδιά πέφτουν θύματα εξαναγκαστικής εργασίας και σεξουαλικής εκμετάλλευσης. Το σύστημα περιγελά το δικαίωμα των παιδιών να είναι παιδιά.

Σε πολλές πρόσφατες φωτογραφίες και στιγμιότυπα εμφανίζονται παιδιά να ασφυκτιούν ή απαθανατίζονται νεκρά. Τα παιδιά δεν έχουν χώρο και χρόνο για να υπάρξουν. Πάνω από **12 εκατομμύρια** τα έκαναν **πρόσφυγες**, μπορεί και πριν ακόμη γεννηθούν. **1.500** παιδιά ζουν(;) μαζί με άλλους **3.000** σε ένα hotspot χωρητικότητας **650** ατόμων στη Σάμο. Ντροπή του πολιτισμού χαρακτηρίστηκε η Μόρια στη Λέσβο. Τρεις φορές προσπάθησε να αυτοκτονήσει ο εγκλωβισμένος δεκαεξάχρονος Σύρος πρόσφυγας στο ΚΥΤ Φυλάκιο στον Έβρο...

Ο κραταιός καπιταλισμός εδραιώθηκε στις αρχές του αιώνα, στους ισχνούς ώμους χιλιάδων Ντέιβιντ Κόπερφιλντ και Όλιβερ Τουίστ, στις βαμβακουργίες της Αγγλίας, τις υφαντουργίες της Γαλλίας, τα εργοστάσια της Γερμανίας και τις βιομηχανίες της Αμερικής. Εκατοντάδες παιδιά από την Ινδία και την Αφρική θάφτηκαν στα ορυχεία.

Πολλοί μικροί φτωχοδιάβολοι άφησαν την τελευταία τους πνοή καθαρίζοντας τα πεδία των μαχών από νάρκες, πριν οι στρατοί προελάσουν για να αλληλοεξοντωθούν με «ασφάλεια».

Μετά τη φρίκη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, όταν οι επαναστάσεις αντάλασαν υποσχέσεις με το μέλλον της ανθρωπότητας, μεγάλη συζήτηση άνοιξε για τα δικαιώματα του παιδιού. Αλλά μόλις το 1989 επικυρώθηκε μια Σύμβαση των δικαιωμάτων του παιδιού, που σήμερα υπογράφεται από 191 κράτη. Εκεί αναγνωρίζεται το δικαίωμα του παιδιού να προστατεύεται από την οικονομική εκμετάλλευση και από την εκτέλεση οποιασδήποτε εργασίας που ενέχει κινδύνους ή που μπορεί να βλάψει την υγεία του ή τη σωματική, πνευματική, ψυχική, ηθική ή κοινωνική του ανάπτυξη.

Ο «σάπιος κόσμος τους» όμως δεν ξανατονώθηκε κατά πώς θέλει ο ποιητής. Η καπιταλιστική πραγματικότητα περιγελά **το δικαίωμα των παιδιών να είναι παιδιά**. Το θεωρεί πολυτέλεια μπροστά στην εξασφάλιση των κερδών της.

Πέντε εκατομμύρια παιδιά ηλικίας μικρότερης των πέντε ετών πέθαναν στην Αφρική από ιάσιμες ασθένειες, πείνα ή τραύματα. Καθημερινά, παιδιά σκοτώνονται στους δρόμους του **Ιράκ** πηγαίνοντας στο σχολείο, στην **Παλαιστίνη** επειδή διεκδικούν το δικαίωμά τους να πάνε σχολείο και στη **Συρία** επειδή βομβαρδίζονται τα σχολεία.

Ο καπιταλισμός μεταχειρίζεται τα παιδιά των φτωχών σαν σκουπίδια και τα παιδιά των πλουσίων σαν χρήμα

Τουλάχιστον **τέσσερα εκατομμύρια παιδιά** παγκοσμίως πέφτουν θύματα εξαναγκαστικής δουλειάς και σεξουαλικής εκμετάλλευσης, ενώ η εμπορία ανθρώπων για εργασία καταγράφει άνοδο στην Ευρώπη ως κυρίαρχη μορφή της σύγχρονης δουλειάς (Συμβούλιο της Ευρώπης).

Τα φτωχά παιδιά, απ' όλους τους ομήρους του συστήματος πιο πολύ αυτά υποφέρουν. Σκλαβάκια του «άτυπου τομέα της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, καταλαμβάνουν το χαμηλότερο σκαλοπάτι στην κλίμακα του ενεργού πληθυσμού που υπηρετεί την αγορά» (Γκαλεάνο). Μαζεύουν γυαλιά και χαρτιά στις χωματερές της Πόλης του Μεξικού. Ψάχνουν για διαμάντια στα ορυχεία του Κογκό. Δουλεύουν νυχθημερόν για να ντύσουν το δυτικό κόσμο στα εργοστάσια του Μπαγκλαντές. Ράβουν μπάλες ποδοσφαίρου στο Πακιστάν. Υφαίνουν τα χαλιά στην Ινδία και το Νεπάλ. Πουλάνε χαρτομάντηλα και καθαρίζουν τζάμια στην Αθήνα. Στρατολογούνται ως μισθοφόροι στο Σουδάν και πεθαίνουν στην Υεμένη για τα συμφέροντα των εμίρηδων του Κόλπου.

Τα πιο φτωχά παιδιά ζουν στις πιο πλούσιες χώρες... Ο καπιταλισμός μεταχειρίζεται τα παιδιά των φτωχών σαν σκουπίδια και τα παιδιά των πλουσίων σαν χρήμα, μέχρι να τα μετατρέψει σε τέτοια. Στις πολιτισμένες ΗΠΑ, **τα όπλα σκοτώνουν περισσότερα παιδιά από τον καρκίνο**. Σχεδόν **8.500** παιδιά τραυματίζονται από όπλα κάθε χρόνο και πεθαίνουν από αυτά πάνω από **3.000**, όταν από καρκίνο καταλήγουν στο θάνατο **1.850**.

Το σύστημα συγχρονίζει τα παιδιά της μεσαίας τάξης με τον υπολογιστή, το κινητό και την τηλεόραση, μέχρι να αποδεχτούν ως αναπότρεπτη μια ζωή φυλακισμένη, όπου αξία έχουν τα πράγματα κι όχι οι άνθρωποι. Ένα στα πέντε παιδιά στον κόσμο υποφέρει από ψυχολογικά προβλήματα ή προβλήματα συμπεριφοράς και δεύτερη αιτία για αυτό μέχρι το 2020 θα είναι η **κατάθλιψη**. Τι μέλλον μπορεί να έχει ένα σύστημα που σκοτώνει έτσι κάθε ημέρα τα παιδιά με χίλιους τρόπους; Και πόσο «ρεαλιστικά» σκεπτόμενη είναι αυτή η κοινωνία, που έχει δέσει το μέλλον της με αυτό το σύστημα;

Την προκαλεί φωνάζοντας πάλι στα μούτρα της ένας δάσκαλος στη Σάμο, για να πάρει τα παιδιά από το χέρι και να κρατήσει μια ανάσα για την ελπίδα χειραφέτησης της ανθρωπότητας. Τότε που τα παιδιά θα εξακολουθούν να παραμένουν παιδιά με πολύ μαγεία και ομορφιά στη ζωή τους, μέχρι να μάθουν και να κατακτήσουν τον κόσμο.

Γιατί αν ζήσει το παιδί, υπάρχει ελπίδα...

Πηγή: **PRIN**